Karta Katalogu Naukowego

Muzeum im. Ks. ppłk. Walentego Ślusarczyka przy Opactwie Ojców Cystersów w Wąchocku
Ul. Kościelna 14, 27-215 Wąchock

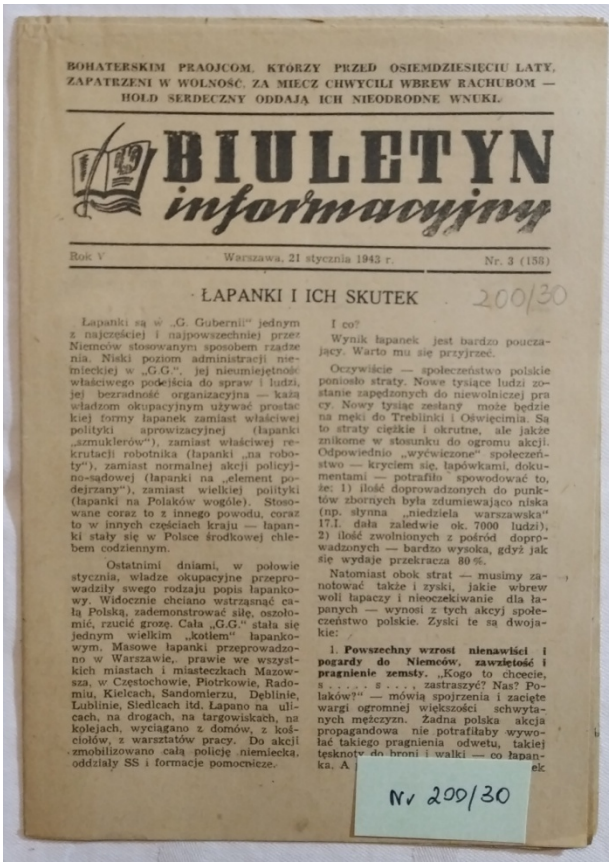

BOHATERSKIM PRADJCOM, KTÓRZY PRZED OSIEMDZIESIĘCIU LATY, ZAPATRZENI W WOLNOŚĆ, ZA MIECZ CHWYCILI WBREW RACHUBOM — HOŁD SERDECZNY ODDAJĄ ICH NIEODRODNE WNUKI.

BIULETYN informacyjny

Rok V Warszawa, 21 stycznia 1943 r. Nr. 3 (138)

ŁAPANKI I ICH SKUTEK 200/30

Łapanki są w „G. Gubernii" jednym z najczęściej i najpowszechniej przez Niemców stosowanym sposobem rządzenia. Niski poziom administracji niemieckiej w „G.G.", jej nieumiejętność właściwego podejścia do spraw i ludzi, jej bezradność organizacyjna — każą władzom okupacyjnym używać prostackiej formy łapanek zamiast właściwej polityki aprowizacyjnej (łapanki „szmuklerów"), zamiast właściwej rekrutacji robotnika (łapanki „na roboty"), zamiast normalnej akcji policyjno-sądowej (łapanki na „element podejrzany"), zamiast wielkiej polityki (łapanki na Polaków wogóle). Stosowane coraz to z innego powodu, coraz to w innych częściach kraju — łapanki stały się w Polsce środkowej chlebem codziennym.

Ostatnimi dniami, w połowie stycznia, władze okupacyjne przeprowadziły swego rodzaju popis łapankowy. Widocznie chciano wstrząsnąć całą Polską, zademonstrować siłę, oszołomić, zrzucić grozę. Cała „G.G." stała się jednym wielkim „kotłem" łapankowym. Masowe łapanki przeprowadzono w Warszawie, prawie we wszystkich miastach i miasteczkach Mazowsza, w Częstochowie, Piotrkowie, Radomiu, Kielcach, Sandomierzu, Deblinie, Lublinie, Siedlcach itd. Łapano na ulicach, na drogach, na targowiskach, na kolejach, wyciągano z domów, z kościołów, z warsztatów pracy. Do akcji zmobilizowano całą policję niemiecką, oddziały SS i formacje pomocnicze.

I co?

Wynik łapanek jest bardzo pouczający. Warto mu się przyjrzeć.

Oczywiście — społeczeństwo polskie poniosło straty. Nowe tysiące ludzi zostanie zapędzonych do niewolniczej pracy. Nowy tysiąc zesłany może będzie na męki do Treblinki i Oświęcimia. Są to straty ciężkie i okrutne, ale jakże znikome w stosunku do ogromu akcji. Odpowiednio „wyćwiczone" społeczeństwo — kryciem się, łapówkami, dokumentami — potrafiło spowodować to, że: 1) ilość doprowadzonych do punktów zbornych była zdumiewająco niska (np. słynna „niedziela warszawska" 17.I. dała zaledwie ok. 7000 ludzi), 2) ilość zwolnionych z pośród doprowadzonych — bardzo wysoka, gdyż jak się wydaje przekracza 80%.

Natomiast obok strat — musimy zanotować także i zyski, jakie wbrew woli łapaczy i nieoczekiwanie dla łapanych — wynosi z tych akcyj społeczeństwo polskie. Zyski te są dwojakie:

1. **Powszechny wzrost nienawiści i pogardy do Niemców, zawziętość i pragnienie zemsty.** „Kogo to chcecie, s . . . . s . . . , zastraszyć? Nas? Polaków?" — mówią spojrzenia i zaciete wargi ogromnej większości schwytanych mężczyzn. Żadna polska akcja propagandowa nie potrafiłaby wywołać takiego pragnienia odwetu, takiej tęsknoty do broni i walki — co łapanka. A ek

Nr 200/30

Nazwa **Biuletyn Informacyjny.**
Nr inwentarza **OOCW.200/30**
Dawna numeracja **nieznane**
Wartość -
Data, sposób nabycia **7 października 1979 r., podczas obchodów 800-lecia Opactwa Cystersów w Wąchocku, ksiądz Walenty Ślusarczyk przekazał swoje zbiory Opactwu Cystersów w Wąchocku na ręce ówczesnego opata O. Benedykta Matejkiewicza w obecności prymasa kard. Stefana Wyszyńskiego, kard. Franciszka Macharskiego oraz bp. Piotra Gołębiowskiego.**

Autor/Wytwórca **Wydawca: pismo dowództwa Służby Zwycięstwa Polski (SZP), następnie organ Związku Walki Zbrojnej i Armii Krajowej.** **Współtwórca: Kamiński, Aleksander (1903-1978). Red.** **Zespół redakcyjny: S. Berezowski, N. Straszewska, Cz. Michalski, R. Zarzycki, B. Srocki;** **sekretarz redakcji Władysław Bartoszewski, Ewa Dreżepolska;** **po upadku Powstania Warszawskiego było wydawane (redaktor K. Kumaniecki) w Krakowie (do 1945).**
Czas i miejsce powstania **21 stycznia 1943 rok, Warszawa**
Materiał/Technika wykonania **Papier, druk**
Wymiary **Od 1 do 8 s., Wymiary: 15 x 21,5 cm.**
Opis **CZASOPISMO: Biuletyn Informacyjny, tygodnik, Rok V, Nr 3 (158), Warszawa, 21 stycznia 1943.** **W czasie powstania warszawskiego ukazywał się jako dziennik (68 numerów); w sumie ukazało się 317 numerów; 3 działy (zagranica, kraj, Warszawa); nakład: 1939 — do 500 egzemplarzy, 1944 — ok. 42 tysięcy egzemplarzy.**
Stan zachowania **Niedostateczny, ubytki.**
Miejsce przechowywania **Archiwum Opactwa Cystersów w Wąchocku**
Bibliografia/Źródła **Władysław Bartoszewski, Bogdan Brzeziński, Leszek Moczulski: Kronika wydarzeń w Warszawie 1939–1949. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 1970.**
Data wpisu **24 czerwca 2021 r.**
Dane dokonującego wpis **mgr Wioletta Sobieraj**